

1 "Jeg kan huske, da rendegraveren kom"

2

3 Hun er fyldt 83 år, men det har ikke fået Kirsten Nielsen fra Stenløse til at droppe
4 jobbet som brolægger.

5 Jeg kan bedst lide at lægge almindelige fliser og sten. Fortovsfliser er bare noget, der skal gøres.
6 Det er noget andet med 40x40-sten, SF-sten, Holmegaard-sten, klostersten og alle de andre mindre
7 sten. De er sjove. Det kan godt være, folk tænker: Hvor svært kan det være? Men de tænker ikke
8 over forarbejdet. Fliserne kan man altid flytte på, men gruset nedenunder skal være helt præcis i alle
9 vinkler og hældninger og højder.

10 Jeg er født på landet, og der blev man sat til at bestille noget, lige fra man var 4-5 år. Børn kan
11 sagtens pille kartofler op og luge ukrudt. Det var det, jeg lavede som barn. Vi boede i en lille
12 landejendom, og min far havde et lille frilandsgartneri med gulerødder, salat, porrer og jordbær.
13 Han kørte på torvet og solgte det, for det var man nødt til for at kunne eksistere.

14 Som barn ville jeg være lærerinde, men der skulle man have en uddannelse. Der var en realskole i

1 Frederikssund, men mine forældre havde ikke råd til at sende mig derned.

2 Det med at lægge sten kom også lidt bag på mig. Det begyndte en dag for 30-40 år siden. Min mand
3 og jeg havde en lille entreprenørforetning og var ude for at lave en indkørsel. Vi klarede selv det
4 meste, men havde en brolægger til at lægge kantsten. En dag dukkede brolæggeren ikke op, selv om
5 vi ringede og ringede. Betonen var altså hældt ud, og den slags kan ikke holde sig så forfærdeligt
6 længe, så det var bare om at komme i gang. Lidt senere ringede brolæggerens søn. 'Det er ikke så
7 godt', sagde han, 'far er død'. Det var ikke lige til at finde en ny brolægger, så der var ikke andet at
8 gøre, end at jeg selv måtte i gang.

9 Jeg lægger mig aldrig på knæ. Jeg bøjer mig ned med stenene. Og ryggen har det fint. Jeg kan godt
10 få lidt ondt i den venstre hofte - det er nok, fordi jeg har trådt så meget på skovl og spade igennem
11 tiden - men så tager jeg et par Panodiler, og så kører den igen.

12 Jeg arbejder ikke i dårligt vejr. Før i tiden måtte jeg ud i al slags vejr, også hvis det var øs-pjask
13 regnvejr. Hvor tit har jeg ikke været ude i rusk og regn og pløre-pladder! I dag har jeg den luksus at
14 kunne sige: Det der gider jeg godt nok ikke.

15 Der er kommet så mange hjælpemidler til siden den tid. Jeg kan huske, da rendegraveren kom. Det
16 var en revolution! Før skulle arbejderne grave renderne selv. Det var ikke nogen sjov opgave, de lå
17 og knoklede med håndkraft. Man kunne se det på dem, når de gik i gaden. De var helt krumbøjede
18 og trætte, og det var altså folk i 40-årsalderen. En gang imellem fik de jo også fingrene kvast under
19 et cementrør eller brændt af flydende asfalt. Det er helt vildt, hvad der er sket siden dengang - i dag
20 kører man jo ikke engang med trillebør længere.

21 Jeg synes jo, det er lidt piberi, når nogen vil have sat pensionsalderen ned. Jeg ved godt, at det ikke
22 er populært at sige. Men det er vel okay at pensionsalderen hæves, når vores arbejde bliver lettere
23 fysisk, og vi lever længere. I dag er der også mange med lange uddannelser, som først begynder at
24 få job, når de er 25-26 år. Vi andre var jo ude og knokle, når vi blev konfirmeret. Hvis man i dag
25 starter 10 år senere, er man vel også nødt til at arbejde mere i den anden ende.

26 Jeg har altid været glad for at lave noget. Det er da rart, hvis solen skinner, at man kan sidde på
27 terrassen og nyde det, men det bliver trist, hvis man ikke har noget, man skal op til næste dag. Man
28 bruger hænderne og hovedet, og der kommer altid nogen forbi og snakker lidt.

29 Vi har altid gjort meget for, at arbejdet skulle laves ordentligt, min mand og jeg. I dag kan jeg godt
30 fryde mig ved en gang imellem at køre ud og se på de ting, vi lavede for 20 år siden. De sten ligger
31 saftsuseme flot stadigvæk. Helt lige og plant. Det er jeg da lidt stolt af.

32 Jeg bliver ved, så længe jeg kan. Jeg tænker ikke over, hvornår det bliver for meget. Der kommer en
33 dag, jeg ikke kan mere, og så stopper jeg.